

742218

Mina skolår.

Jag, Henrik är född år 1984

Så egentligen ska jag gå första
året på gymnasiet nu.

Men istället går jag i nian nu.

När jag gick på lekis med de
andra 8b:orna, så var alla eller
nästan alla de andra större än
mig. Därför bestämde jag, min
mor och min far att jag skulle
gå på lekis ett år till. Och sedan
börja åttan med 87:orna istället.

När jag gick hos dagmamma fick
jag en kompis som hette Eskil.

Eskil var 87:a och vi var bästa
vänner. Så att när jag började åttan
fick jag gå med honom.

Jag minns min första skoldag ganska
väl. Hur solen sten, och när min
far körde mig till skola i vår röda
Volvo.

Vi kom fram till skolan och letade
upp vilket klassrum jag skulle gå i.

Jag och min far gick in och hälsade
på fröken som hette Berit.

Sedan väntade vi på att alla skulle
vara samlade,

När alla var samlade, började fröken
att röpa upp alla namn.

Alla var samlade.

Dagen gick fort, vi lekte bara lite
"Tänk känna varandra lekar" hela dagen.

Dagen tog slut och vi åkte hem.

Nästa dag vi ungefär lika saker som
dagen innan. Men idag var det inga
föreldrar med oss.

Dagarna gick och gick.

Hela ettan gick jätte fort.

Jag minns speciellt en sak som hänt
mig i ettan.

Det var en dag som vi satt och
skrev ord på ett papper. Jag minns
inte vad det var för ord, men att
vi skulle skriva de under varandra
på ett papper som vi fick.

Jag hade skrivit ungefär halva pappnet
när fröken kom fram till mig.

Hon kollade på mitt papper.

Sen tog hon i det och höll upp det
för klassen. Jag trodde att jag hade
gjort något bra så jag blev ganska stolt.

Sedan frägade fröken om de andra
eleverna såg något fel.

Någon sa att mina ord inte stod på
raderna, utan svävade ovanför raderna.

Fröken sa att det var så man inte
skulle skriva.

Så jag skrämdes lite och tyckte det
var pinsamt.

Åren gick, och snart skulle man börja tvaan och sedan trean.

De tre första skolåren bara flög iväg.

Snart var det dags att börja fyran.

Det var hemskt för nu skulle vi byta lärare.

Jag tyckte inte alls att det var något kul.

Vi hade Berit som lärare och alla i vår klass älskade henne.

Men så kom fyran, vi bytte lärare till en som hette Magdalena.

När vi började lära känna henne upptäckte vi att det inte alls var så dåligt att byta till henne.

Fyran och feman var nog det roligaste skolåren. Vi hade jätte kul med "Madde" som vi även kallade henne.

I slutet av feman fick vi komma hem till Madde. Vi satt där i hennes soffa och hon berättade alla saker hon hade gjort som ung.

Det var en av höjdpunkterna vi hade väntat på i hela fyran och feman.

Men sen så kom den stunden i slutet av feman som vi var trugna att välja tre personer som man ville ha med sig till sexan.

Nu kom det en till sän här situation,
när vi var tvungna att byta klasser.
En dag i seman fick vi gå till
samlingsalen för att träffa varas nya
klasser till sexan.

Vi träffade alla nya elever och
lärare.

Men vår handledare, Ann var inte där,
så vi fick lov att vänta till nästa
termin för att träffa henne.

Sommartivet gick och vi började
sexan.

Det kändes lika jobbigt den här
gången att behöva byta lärare.
I början av sexan trodde jag att
Ann skulle vara en dålig lärare.

Men det visade sig att det var
tvärt om. Att hon varen jätte bra
lärare.

Sexan gick och sämningen hörde
man känna även i nya klassen.

Sjuna gick också väldigt fort.

Men det var ett bra årsär.

Jag minns väldigt väl att jag, Jesper
och Danne var väldigt bra på matte.

Vi räknade ut våra matteböcker så
vi fick lov att byta till åttornas
böcker.

Vi började åtten och det var dock
att få betyg för första gången.

Det var spännande men läskigt på
samma gång.

Jag trodde att ättan skulle vara
föbbig. Men det var faktiskt ett
ganska lugnt och roligt år.

Vi fick våra första betyg och jag
var rätt så nöjd med de betygen jag fick.
Det närmade sig slutet av ättan.

Dagen innan vår avslutning var jag,

Jespek och Stina iväg till skolan på
kröllan för att kolla på alla nior
som skulle iväg på bal.

Jag minns hur jag stod där och tänkte:

Nu är det bara ett år kvar tills
vi står här.

Dagen efter var det stola avslutning.

På avslutningen fick jag ett idrottsstipendium.

Jag blev jätteglad och det var en
stor sak för mig att få det.

Det känns stönt att jag snart är klar
med grundskolan. Men samtidigt tråkigt
att behöva splittras från alla vänner.

(VG)